

EMBASSY OF HUNGARY

Beste Frits, geachte burgemeesters, dames en heren,

"Nee, ik begin de moed niet te verliezen. Ik heb mijn leven op het spel gezet voor de Staat: maar ik ben verwonderd en teleurgesteld dat de Heren de Vlag van de Staat zo op het spel hebben gezet."

Met deze woorden sprak Michiel Adriaanszoon de Ruyter in 1675 zijn verbazing uit over de zwakke vloot waarmee hij eropuit werd gestuurd naar de Middelandse zee. Zijn missie: Spanje helpen in haar strijd tegen de Franse kapers.

Ondertussen had de Nederlandse staat er lucht van gekregen dat een groep Hongaarse predikanten was verbannen naar Napels en overgeleverd aan Spanje, om als slaven op de Spaanse galeien te werken. Met godsdienstvrijheid - vooral voor protestanten - hoog op de agenda, kon Nederland dat natuurlijk niet zomaar toestaan. Toen er door de Spaanse onderkoning te Napels geen gehoor werd gegeven aan de verzoeken van de invloedrijke Zweedse, Deense, Duitse en Nederlandse gezanten en diplomaten om de predikanten los te laten, ging de Nederlandse Staten-Generaal over op haar laatste troef: Michiel de Ruyter. De admiraal, die zich met zijn vloot in dezelfde wateren ophield als de Spaanse galeien, kreeg de instructie om vrijlating van de 28 Hongaarse predikanten te eisen.

Michiel de Ruyter had, zoals vermeld, slechts een kleine vloot; van militaire dwang kon daarom geen sprake zijn. Dus hij paste het beste middel toe dat men in zo'n geval kan gebruiken: diplomatie! Met het wapenfeit van zijn trouwe steun aan Spanje wist hij uiteindelijk de onderkoning over te halen om bevel te geven tot vrijlating van de Hongaren. Op 11 februari 1676 kwamen de voormalige slaven aan boord bij de Bestevâer. Michiel de Ruyter bleek naast een goede vlootvoogd ook nog eens een prima diplomaat.

Iets waar de meeste Nederlanders zich niet van bewust zullen zijn, is dat Michiel de Ruyter in Hongarije vooral bekend staat als "De Ruyter *Mihály*", een verhongaarste versie van zijn naam. Zelfs op de welbekende gedenknaald van de zeeheld in Debrecen wordt hij tot op heden met die naam herdacht. Voor ons, Hongaren, is dit een manier om de admiraal een stukje dichterbij te brengen. Het is een soort erkenning, een teken van respect. Wat hij op 11 februari 1676 deed was vergeleken met zijn heldendaden in de jaren daarvoor voor Nederland minder belangrijk. Maar voor de Hongaren was de bevrijding van de galeien veel meer dan het redden van 28 levens. In de tijd van de contrareformatie en de vervolgingen in Hongarije was dit een symbolische daad. Een symbool van solidariteit en broederschap.

De bevrijding van de Hongaarse predikanten bleek één van de laatste heldendaden van de Ruyter. Nog geen drie maanden later kwam hij door een kanonskogel om het leven. Met de goede daad verwierf de zeeheld in elk geval het eeuwige leven in het Hongaarse hart.